

עאד והוודא אלשמס ואלקמר וידעשר כוואכיב סגדין לי:
 10. ויספר - וחכא אלא אבו ואלא אכוותו וזאם פי אבו
 וקאל לו איש ליחלם הדא אלדי חלימית אנכאן גאיי ניגי
 אנא ואימך ואכוותך ליניסגוד לך על ארץ: 11. ויקנאו -
 וגרו מינו אכוותו ואבו חיפיץ אלא אלכלאם: 12. וילכו -
 ומציו אכוותו לירעו אלא גנאם אבוהון פי שכם:
 13. ויאמר - וקאל ישראל אלא יוסף הוולא אכוותך רעיין
 פי שכם תעא ואבעתך אליהון וקאל לו הוודאנני:
 14. ויאמר - וקאל לו מצי הלאן נצור אלא סלם אכוותך
 ואלא סלם אלגנאם ורידילי גוואב ובעתהו מן סהלית
 חברון ואיגא לשכם: 15. וימצאהו - ווגדהו רגול והוודא
 תאייה פיל חקליה וסאלו אלרגול קאיילא איש תפאטיש:
 16. ויאמר - וקאל אלא אכוותי אנא מפתיש כאביר הלאן
 לי ווין הימה רעיין: 17. ויאמר - וקאל אלרגול ריחלו מן
 הינא אין סמיעית קאיילין נמצי לדותן ומיצי יוסף וורא
 אכוותו ווגדהו פי דותן: 18. ויראו - ונצרו אלו מן בעיד
 ומן קבל יקרב אליהון ותחאיילו עאליה ליקיתלו:
 19. ויאמרו - וקאלו רגאל אלא אבו הוודא צאחיב
 ליחלמאת הדא איגא: 20. ועתה - והלאן תעו וניקתלו
 ונירמי פי ואחיד מן אלגביב ונקול וחסיה רדייה אכלתו
 וננצור איש יכוננו חלמאתו: 21. וישמע - וסימיע ראובן
 וכלצו מן ידיהון וקאל לם נקתלו כאלייץ: 22. ויאמר -
 וקאל אליהון ראובן לא תספכו דם רמו אלו אלא אלגיב
 הדא אלדי פיל בר ויד לא תמידו פי לאגל כלץ אלו מן
 ידיהון לירגעו אלא אבו: 23. ויהי - וכאן כאלדי איגא
 יוסף אלא אכוותו ושלחו אלא יוסף אלא כתוניתו אלא
 כתוניית לימכראמיה אלדי עליה: 24. ויקחהו - ואכדו
 ורמו אלו ליגיב ואלגיב פאריג ליס פי מא: 25. וישבו -
 וגלסו ליכלו טועאם ורפעו עיונהון ונצרו והוודא קפל

ממשרקה: 37. וימת - ומת שמלה ותצלטן עווצו שאול
 מן וסעית נהר אלפרה: 38. וימת - ומת שאול ותצלטן
 עווצו בעל חנן איבין עכבור: 39. וימת - ומת בעל חנן
 איבין עכבור ותצלטן עווצו הדר ואיסים קרייתו פעו
 ואיסים זוגתו מהיטבאל בינית מטורד בינית מרוביס דהב:
 40. ואלה - והדולי איסמי סנגיק עשו לאטווייפהון
 למכנאתם פי איסמיהון סנגק תמנע סנגק עלוה סנגק יתת:
 41. אלוף - סנגק אהליבמה סנגק אלה סנגק פינן:
 42. אלוף - סנגק קנו סנגק תימן סנגק מבצר: 43. אלוף -
 סנגק מגדיאל סנגק עירם הדולי סנגיק אדום למגליסהון
 פי ארץ מלכהון הוא עשו אבו אדום:

לז

וישב 1. וישב - וגלס יעקוב פי ארץ מסאכין אבו פי ארץ כנען:
 2. אלה - הדולי תווליד יעקוב יוסף ו' סבתעשר סניה כאן
 ראעי מע אכוותו פיל גנאם והוא מתראבי מע בנין בלהה
 ומע בנין זלפה נסוואן אבו וגאב יוסף אלא שניעיתהון
 רדייה אלו אבוהון: 3. וישראל - וישראל חאב אלא יוסף
 מן גמיע בנינו אין איבין כתייארייה הוא לו ועיניע לו
 כתונייה מכארמיה: 4. ויראו - ונצרו אכוותו אין אלו חב
 אבוהון מן גמיע אכוותו ובגצו אלו ולם יגיצרו יכלמו מעו
 ליסלאם: 5. ויחלם - וחילם יוסף חלאם וכבר לאכוותו
 ועווצו אלו ליביגצו אלו: 6. ויאמר - וקאל אליהון סמעו
 הלאן ליחלאם הדא אלדי חלימית: 7. והנה - והוודא
 נחנא מבווקין בקאת פי וצט אלחקליה והוודא קמית בקתי
 ואיצה נתעבית והוודא תחוואטוהא בקתכון וסגדו לבקתי:
 8. ויאמרו - וקאלו לו אכוותו אנכאן תצלטון תצלטון
 עלינא אנכאן חיכים תחכום פינא ועווצו עאד ליביגצו אלו
 עלא חלמאתו ועלא כלאמו: 9. ויחלם - וחילם עאד
 חלאם אכיר וחכא אלו לאכוותו וקאל הוודא חלימית חלאם

הצאן. 3. כתנת - ב: כיתונייה, וכן לחלן. על מוצא הטילה שבערכית
 היהודית הסורית מארמית ומעברית, ראה בפירוט אבישור 1989, עמ'
 140-142, ובייחוד בהערה 41. פסיפ - ב: כתרנוטנו, ואילו ג: מטרוזיה -
 טילה נרדפת. 13. חנני - הנה אני, וכן ב: ג: נעם - כן. 14. מעמק - ב:
 מרג - טילה נרדפת. 21. נכנו נפש - נכנו סופית, ובטילה נרדפת אחרת
 ב: ניקתילו בת.

37. מרחבות הנתר - מן הרחבות שעל נהר פרת, וכן ב. 39. מי חב -
 מצרף הזוב, וכן ב, בעקבות ת"א (מצרף דהבא).

לז

2. נער - גל, וכן בג: איתרבא - גל, בעקבות ת"א (רכי, מרכי. ראה
 שפרבר 1959, כרך א, עמ' 61), וכן אברהם בן הרמב"ם: נאשיא מתרביא
 - מתנדל ומתבגר (עמ' קלד). וראה רד"ק: היה מתנדל עמחם כשהיו רועים